

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

Ο μοιραίος Σαακασβίλι

Του ΘΑΝΑΣΗ ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ

ΤΣΧΙΝΒΑΛΙ, ΝΟΤΙΑ ΟΣΕΤΙΑ

«Ακόμη κι αν δεν υπήρχε ίσως θα είχε νόημα να είχαμε εφεύρει έναν Σαακασβίλι», λένε οι ρώσοι αξιωματούχοι προσθέτοντας πινελιές χιούμορ στην ένταση των προηγούμενων ημερών, αλλά και ειρωνικές συστάσεις: «Ας αποφασίσουν τώρα τι θα τον κάνουν ή πώς θα τον ξεφορτωθούν οι προστάτες του οι Αμερικανοί».

Μπορεί το Κρεμλίνο να έβαλε έναν διόλου ανυπολόγιστο μελά

Η επιπόλαιη επίθεση του γεωργιανού προέδρου έδωσε στρατηγικό πλεονέκτημα στους Ρώσους και τώρα το παιχνίδι θα πάει σε Πολωνία και Ουκρανία

στο κεφάλι του, παίρνοντας το ρίσκο να αντιδράσει άμεσα και με «σκληρό» τρόπο, διατάζοντας επέμβαση των στρατευμάτων του μετά τη γεωργιανή επίθεση στη Ν. Οσετία, όμως πέραν της μάλλον απροετοίμαστης από χρονική άποψη επιχείρησης όλες οι άλλες συνθήκες δείχνουν ευνοϊκές για τη ρωσι-

κή ηγεσία.

Απώλεια εδαφών

Την ίδια στιγμή ο Σαακασβίλι μετρέεται σε «Ιωαννίδη» της Γεωργίας, ο οποίος θα συνδέσει το όνομά του με την αμερικανόδουλη πολιτική και την μάλλον οριστική απώλεια πάλα ποτέ εθνικού εδαφούς. Η ρωσική διπλωματία δεν έχει πλέον σχεδόν κανένα λόγο να μην πληρώσει με «νόμισμα Κοσόβου» Ουάσιγκτον και Τιφλίδα. Γι' αυτό και ο πρόεδρος Μεντβιέντεφ, συναντώντας τις προάλλες τους δύο προέδρους των αποσχισθεισών από τη Γεωργία αυτόνομων δημοκρατιών Ν. Οσετίας Εντουάρντ Κακόιτα και Αμπχαζίας Σεργκέι Μπαγκάπς, ξεκαθάρισε ότι οι αποφάσεις των λαών τους θα γίνουν σεβαστές από τη Μόσχα και θα υποστηριχθούν σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς.

Οι δυνατές επιλογές είναι δύο, που τελικά συγκλίνουν σε μία: Στην με τον έναν ή τον άλλον τρόπο ενσωμάτωση ή προσάρτηση των δύο δημοκρατιών στη Ρωσική Ομοσπονδία, στην οποία ήδη πρακτικά ανήκουν ψυχή τε και σώματι.

Οι κάτοικοί τους στην πλειονότητά τους έχουν εδώ και πολλά χρόνια ρωσικές ταυτότητες, χρησιμοποιούν το ρούβλι ως βασικό νόμισμα συναλλαγών και μπεινοβγαίνουν στη Ρωσία όποτε το επιθυμήσουν.

Ενδεχομένως θα μπορούσε να μεσολαβήσει μία ενδιάμεση φάση «ανεξαρτησίας», πιθανότερη για την Αμπχαζία, παρά για τη Ν. Οσετία, που είναι ντε φάκτο και θα επιδιώξει και ντε γιούρε με τη ρωσική δίδυμη αδελφή της, Βόρειο Οσετία.

Οι αγριότητες (ισοπέδωση νεκροταφείων, γδάρσιμο και κάψιμο πολιτών, δολοφονίες παιδιών και ανήμπορων γέροντων), που διέπραξαν κατά πολυάριθμες μαρτυρίες -ακόμη και απλών γεωργιανών πολιτών- οι εκπαιδευόμενοι από Αμερικανούς τα τελευταία χρόνια στρατιώτες της Γεωργίας, σαφώς και το απευθείας και δόλιο χτύπημα εναντίον των αμάχων της πρωτεύουσας της Ν. Οσετίας, μόνο προς το όφελος της φιλορωσικής ηγεσίας του Ε. Κακόιτα και των ευρύτερων ρωσικών συμφερόντων στον Καύκασο λειτούργησαν.

Οι δε προσπάθειες, του γεωργιανού ηγέτη και πιθανώς και των εκπαιδευτών του -ή σε πιο πολιτισμένη εκδοχή των εισαγόμενων ιματζ μείκερ του- να κερδίσουν το επικοινωνιακό παιχνίδι, ενδεχομένως

να πρόσφεραν στην Τιφλίδα προβάδισμα μερικών ημερών στα μεγάλα διεθνή μέσα, τα οποία καλά καλά δεν γνώριζαν, όπως και το κοινό τους, τι εστί Σαακασβίλι.

Και όσο καλύτερα τον γνωρίζουν συνειδητοποιούν πόσο έωλη και αναπόδεικτη είναι οι επαναλαμβανόμενοι ισχυρισμοί του, ότι η Μόσχα στέλνει τεθωρακισμένα κατά της Τιφλίδας, ή ότι ισοπεδώθηκε το Πότι και κατασφαγιάστηκε το Γκόρι κ.λπ.

Παρανοϊκή συμπεριφορά

Η οποσδήποτε εξευτελιστική για τη Γεωργία και ώρες ώρες απλώς παρανοϊκή συμπεριφορά του Σαακασβίλι έχει ήδη γεννήσει πολλές δεύτερες και τρίτες σκέψεις, τόσο σε γεωργιανούς κύκλους εντός και εκτός Γεωργίας, όσο και σε έως πρόσφατα υποστηρικτές του.

Στην επράνεια έρχεται πλέον το όνομα της Νινό Μπουρντζανάντζε, προέδρου της Βουλής, η οποία θα μπορούσε να βοηθήσει να κλείσουν αξιοπρεπώς οι πληγές της Γεωργίας, ενδεχομένως και να βρεθεί γλώσσα συνεννόησης τόσο με την Ουάσιγκτον όσο και με τη Μόσχα.

Όσοι σχεδίασαν τη γεωργιανή επίθεση στη Ν. Οσετία, και πιθανώς ανέμεναν τη μάλλον αναπόφευκτη ρωσική απάντηση, ενδεχομένως να επιδιώκουν ένα δεύτερο Τσετσενικό για τη Μόσχα, όπως τουλάχιστον δείχνει η επιμονή των ελεύθερων σκοπευτών και το «χαμηλής κλίμακας» αντάρτικο, που φαίνεται να γεννιέται γύρω από το Τσхинβάλι και κοντά στη «ζώνη ασφαλείας», που θέλει να δημιουργήσει ο ρωσικός στρατός γύρω από τη Ν. Οσετία, χωρίς να έχει ούτε πρόθεση, ούτε ορατό λόγο να κινηθεί πέραν αυτής. Το σχέδιο Σαρκοζί, που αποδέχτηκαν Γεωργία και Ρωσία, κατοχυρώνει σχεδόν όλα τα ρωσικά συμφέροντα και προπαντός την παρουσία ρώσων κυανοκράνων στην περιοχή, απουσία μάλιστα Γεωργιανών, που έστρεψαν τα πυρά τους εναντίον συναδέλφων τους από Ρωσία και Ν. Οσετία, προσφέροντας στη Μόσχα μια πολυπόθητη και απαραίτητη νομική βάση για την ανάπτυξη δράσης.

Μένει ακόμη να δοκιμαστεί με πόση ανύπαρκτη στο παρελθόν ευελιξία θα συνεχίσει να αντιδρά το Κρεμλίνο στην αμερικανική πίεση, που κάθε άλλο παρά δείχνει να μειώνεται, αν κρίνουμε από τα σχέδια της αντιπυραυλικής ασπίδας στην Ευρώπη και την επιμονή της ένταξης στο ΝΑΤΟ έστω και της τριχοτομημένης Γεωργίας ή, ενδεχομένως αύριο, μιας διχοτομημένης Ουκρανίας. Πόσο, άραγε, να απέχει η Κριμαία από την Οσετία;

Η ΜΟΣΧΑ «ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ» ΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΥΡΑΥΛΙΚΗΣ ΑΣΠΙΔΑΣ Απειλεί με πυρηνικά

Της ΛΗΔΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ακόμη και με πυρηνική επίθεση απειλεί η Μόσχα τη Βαρσοβία, αντιδρώντας στη σύναψη συμφωνίας μεταξύ ΗΠΑ και Πολωνίας για την εγκατάσταση μέρους της αμερικανικής πυραυλικής ασπίδας σε πολωνικό έδαφος.

Πρόκειται για τη σκληρότερη ως σήμερα απειλή της Ρωσίας κατά του αμερικανικού σχεδίου, η οποία εντάσσεται στο ήδη εκρηκτικό κλίμα της σύγκρουσης στον Καύκασο. Ενισχυμένη πολιτικά και στρατηγικά από την επέμβασή της στη Γεωργία, αλλά και οργισμένη από ένα σχέδιο που θεωρεί ότι στρέφεται σαφώς εναντίον της, η Μόσχα δεν διστάζει τώρα ν' απειλήσει ευθέως έναν εκ των σημαντικότερων συμμάχων των ΗΠΑ στην περιοχή.

Ο αναπληρωτής αρχηγός του ρωσικού γενικού επιτελείου στρατού, ταξίαρχος Ανατόλι Νογκοβίτσιν, τόνισε ότι η αμερικανοπολωνική συμφωνία επιδεινώνει έτι περαιτέρω την ήδη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι ρωσοαμερικανικές σχέσεις και «δεν μπορεί να μείνει ατιμώρητη». Προειδοποίησε δε την Πολωνία, ότι η απόφασή της να δεχτεί την εγκατάσταση των αμερικανικών αντιπυραυλικών συστημάτων την αφήνει «εκτεθειμένη σε επίθεση». Το ρωσικό στρατιωτικό δόγμα, είπε, επιτρέπει σε ορισμένες περιπτώσεις την προσφυγή στα πυρηνικά όπλα: «Στο δόγμα μας αναφέρεται ξεκάθαρα: μπορούμε να καταφύγουμε στα πυρηνικά όπλα εναντίον κρατών που διαθέτουν πυρηνικά όπλα, εναντίον συμμάχων των κρατών που διαθέτουν πυρηνικά όπλα εάν αυτοί οι τελευταίοι τους βοηθήσουν καθώς και εναντίον όσων δέχονται στο έδαφός τους πυρηνικά όπλα των άλλων». Η Πολωνία, κατέληξε, δεν μπορεί να το αγνοήσει αυτό. «Τέτοιου είδους στόχοι (όπως τα εν λόγω αντιπυραυλικά συστήματα) καταστρέφονται κατά προτεραιότητα». Οι αντιδράσεις αυτές έχουνται σε πλήρη αντίθεση με το κλίμα που επικρατούσε σε Βαρσοβία και Ουάσιγκτον μετά τη μονογραφή της συμφωνίας. Ο Αμερικανός πρόεδρος Τζορτζ Μπους δήλωνε «πολύ ικανοποιημένος», η υπουργός Εξωτερικών Κοντολίζα Ράις δήλωνε ότι ελπίζει να μεταβεί στην Πολωνία «πολύ σύντομα» για την επίσημη υπογραφή και το Πεντάγωνο τόνιζε ότι πλέον ανοίγει ο δρόμος για να παρασχεθεί σε Ευρώπη και ΗΠΑ προστασία από τις πυραυλικές απειλές κρατών όπως το Ιράν. Οσο για τον Πολωνό πρωθυπουργό Ντόναλντ Τουσκ, επέχαιρε για τις πρόσθετες εγγυήσεις ασφάλειας που εξασφάλισε από την Ουάσιγκτον. Εγγυήσεις τις οποίες είχε απαιτήσει επικαλούμενος τις νέες συνθήκες που δημιούργησε η ανάφλεξη στον Καύκασο. Σε δεύτερο χρόνο, ωστόσο, Αμερικανοί και Πολωνοί προσπάθησαν να υποβαθμίσουν οποιαδήποτε σύνδεση με τον πόλεμο στη Γεωργία, με την εκπρόσωπο του Λευκού Οίκου να δηλώνει ότι η στιγμή σύναψης της συμφωνίας δεν σχετίζεται με ανταγωνιστικά κίνητρα έναντι της Ρωσίας. Αντίστοιχες διαβεβαιώσεις δεν έχουν πείσει τη Μόσχα εδώ και πολλούς μήνες και δεν αναμένεται να την πείσουν τώρα.

ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, Πολωνοί ακτιβιστές κατά της εγκατάστασης της αμερικανικής πυραυλικής ασπίδας, που καθιστά τη χώρα τους υπ' αριθμόν ένα στόχο της Ρωσίας...

